

EERON ENSIMMÄINEN KURSSI

- Siitä se käynnistyi Kausalaisen
- Eeron "ensimmäinen tämän tyylinen kurssi", kuten asian itse ilmaisi.

Assistentteina toimivat varjoteoreetikko ja tarkkuuslaskija Masa Heino sekä Paavo + lippis pilottina ja sääalan asiantuntijana.

Oppilaisiksi meitä oli kutsuttu ilmoittautumisen perusteella kaksitoista (kuten muinoin) hyppypedagogiikasta kiinnostunutta kenttämiestä.

Jo kokoonmistilaisuudessa tuli selväksi, että tämä kurssi ei osunut lomaviikolle, sillä paljon tuntui Eerolla olevan asiaa. Ohjelmarungon, joka oli tosite mitavasta ennakkotyöstä, Eero oli postittanut edeltäksin ja siihen tuli sitten lisää valmiiksi mietittyä ja oppituntien aikana huulen heitossa syntyneitä.

Heti alkuun tapahtui myös näin. Eero: Ottakaa A4 kynän alle, pidän sellaiset pienet tuloskokkeet. Me: Mitä...? Eero: No ihan vaan, että nähdään millaista tietomäärää poruhka hallitsee. Ja nähdäänpähän sekin onko kurssista ollut apua. Niin ja sitten vielä se, että vedä vaikka sä AL sellainen pieni lenkki ennen ruokailua, jotta päästäisiin reippaaseen alkuun.

Suunnitelma oli sellainen, että kurssin alkuosaan kuului teoria, jotta oppitunti- ja pudotusharjoituksiin lähdeettäessä homma olisi valmis. Oppitunneilla, joita eka päiville kertyi 10-12 h/vrk, käsiteltiin ilmailulainsäädäntöä, HM-tehtävät ja ilmailuhallituksen T- ja M-monisteet eritoten LT 1/71 jne. Jokaiselle kurssilaiselle oli tulossa teorian ja käytännön harjoituksen harjoitustunnit sekä seitsemän oppilaspudotusta. Lisäksi ryhmätyöaiheina käsiteltiin laskuvarjourheilun keskeisiä kysymyksiä kuten mestaritoiminta, vastuukysymykset jne, jotka sitten keskustelun säestyksellä referoitiin.

Alkuosa viikosta aina pudotusharjoitusten toiselle kierrokselle saakka oli todella auri-koista ja tyyntä, mutta sitten loppuivat kelit. Tuulen voimakkuuden ilmaisussa alettiin käyttää aivan uusia yksiköitä, jotka ilmailijoista sopivat ainoastaan hyppääjille. Aivan ohut ilmavirta on painottoman repparin tuuli, seuraava aste on yhden repparin tuuli, sitten kahden ja viimeksi palautuspostimerkin keli.

Ilmailuhallituksen lentoturvallisuusosastolta Bäckström Lasse piti esitelmän Ilmailuhallituksen organisaatiosta. Vapaan sanan aikana keskustelunaiheet koskettelivat Ilmailuhallituksen sekä kerhojen ja hyppymestarien välistä informaatiokulkua. Erikoisesti olivat esillä anomuskaavakkeiden täyttö, hakemukset ja vaaratilanneraportit, joista viimeaikaisten asiain esittelylle Lasse pani erikoisen painon. Toiseksi Lasse esitti hartaan toiveen, että asiointien jouduttamiseksi otettaisiin varsinkin epäselvissä tapauksissa ensin yhteys puhelimitse ennen kuin kirjoitellaan pieleen meneviä papereita. Tällöin ei tarvita moninkertaista kirjeenvaihtoa bumasoiden täydentämiseksi. Niin että soitellaanpa.

LOPPUPALAVERI

Kun Paavo oli vetänyt lippansa sentin alemmaksi jatkuvan matkan merkiksi, ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin kokoontua kurssin kritiikkiin.

Mielipiteitä vaihdettiin vilkkaasti viikon varrella koetusta. Mitään loppuun ajateltua ei lyhyessä kritiikissä todennäköisesti syntynyt, mutta monet ajatukset olivat Eeronkin mielestä kehityskelpoisia. Sen tyyppisiä "kelpoja" näin muistitietoon perustuen olivat mm. alkeiskurssiohjelmien yhtenäistäminen, mestaripalaverien tehokas

Remelit kuntoon ja taivaalle, tarkastajana kurssin vetäjä, SIL:n tuore laskuvarjotoiminnan ohjaaja Eero Kausalainen.

hyväksikäyttö tiedon ja taidon levityksessä, alkeiskurssin lisäksi jatkokurssi hyppääjille ja yhteistyö hyppääjien ja kerhojen kesken siten, että otetaan osaa eri kerhojen järjestämille hyppyleireille eikä klikkiäydä omaan koloon.

Vaikka niinkin eritasoisia parasutisteja oltiin, niin jokainen kyllä vakuutti jyvii löytäneensä varjourheilun suuresta säkistä. Lisää heittoharjoittelua kaivattiin varsinkin nyt, kun sitä harjoitusta kurssille tullessa ei saa-

nut olla. Se, että sää pilasi Eeron suunnitelman loppuosan toteuttamisen, ei kai ollut hänen missinsä.

Kokonaisuutena mestariviikko oli antoisa oppihetki kaikille paikalla olleille, vaikka loppuun oppineelta ei kukkaan ihteensä tuntunnakaan.

Vaikka yhteistä madontappoja lauluiltaa ei ehditty pitääkään niin paras parakielimerkintä lieenee ollut: Hyppypaikka Siili Uh Hu Z KaKy KaSe HyKi 2kk seur. KL (= Kuninkaanlähde)

Luotettava
LUXOR

Värikäs eturivin paikka

Luxor väritelevisioissa on monia teknisiä hienouksia. Mm. langaton kaukosäätö, kaksi kaiutinta, taustavalo, tyylikäs jalusta, elektroniset Sensorhipaisunäppäimet, lukittava ovi säädinpaneelin edessä. Kuusi perusmallia, yli 20 muunnosta. Siinä mittava Luxor väriTV-mallisto.

Tule ja tutustu. Katso ja kuuntele. Valitse omasi Luxor-asiantuntijalta.

LUXOR HORIZONT

meri
TV

Kurssilla olivat

Kouluttajat

Eero Kausalainen Suomen Ilmailuliitto
Matti Heino Imatran Ilmailukerho
Paavo Huusari (toimi myös lentäjänä) Utin Laskuvarjokerho
Opetuslapset

Kari Hallikainen Suomen Laskuvarjokerho
Tapani "Pablo" Heino Imatran Ilmailukerho
Jouko Juusela Satakunnan Laskuvarjourheilijat
Pentti Kauppinen Kainuun Laskuvarjokerho
Raimo Kempainen Oulun Laskuvarjokerho
Olli Laatta Satakunnan Laskuvarjourheilijat
Alpo Laisi Forssan Laskuvarjourheilijat
Jari Mäkinen Jämsän Seudun Ilmailuyhdistys
Göran Porko Vaasan Laskuvarjokerho
Mauno Räsänen Turun Laskuvarjourheilijat (SIL)
Veikko Saarinen Vaasan Laskuvarjokerho
Christian Salminen Suomen Laskuvarjokerho